

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 11 czerwca 2012 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Agata Kasica
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Władysław Budzeń (spr.)
	<i>Członek GKO:</i>	Teresa Warszawska
Protokolant:		Danuta Gzyra

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacka Krawczyka,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 czerwca 2012 r. odwołania wniesionego przez Rzecznika I instancji na niekorzyść obwinionej (...), zam. (...) - pełniącej w czasie przypisanego jej czynu funkcję Burmistrza Miasta (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu z dnia 30 stycznia 2012 r., sygn. akt: ZDB-4100-33/2011, którym Komisja Orzekająca uznała obwinioną odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych w Urzędzie Miejskim w (...), określone w **art. 6 pkt 1** ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą, polegające (cyt. z sentencji orzeczenia): „na nieterminowym przekazaniu w 2009 roku do budżetu - na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego - w należnej wysokości pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa z tytułu wydania dowodów osobistych i udostępniania danych osobowych wg poniższych zestawień:

1) kwoty dochodów przekazane przez Urząd Miejski w (...) na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego wg stanu środków określonego na 10 dzień miesiąca po terminie 15 dnia danego miesiąca:

Sygn. akt BDF1/4900/43/42/RN-6/12/997

Lp.	Rozdział §	Pobrane dochody wg stanu na 10 dzień danego miesiąca		Przekazane dochody do OUW w terminie do 15-tego	Kwota dochodów przekazanych po terminie do OUW wg przelewów za miesiąc		
		miesiąc	kwota	kwota	data	kwota	ile dni po terminie
1	2	3	4	7	8	9	10
1	Rozdz. 75011 § 2350	styczeń	510,00	0,00	05-02-2009	484,50	21
2	Rozdz. 75011 § 2350	luty	240,00	0,00	09-03-2009	228,00	21
3	Rozdz. 75011 § 2350	marzec	450,00	0,00	09-04-2009	427,50	25
4	Rozdz. 75011 § 2350	kwiecień	540,00	0,00	07-05-2009	513,00	22
5	Rozdz. 75011 § 2350	maj	390,00	0,00	08-06-2009	370,50	23
6	Rozdz. 75011 § 2350	czerwiec	360,00	0,00	07-07-2009	342,00	23
7	Rozdz. 75011 §	lipiec	210,00	0,00	05-08-2009	199,50	21
8	Rozdz. 75011 § 2350	sierpień	480,00	0,00	08-09-2009	456,00	24
9	Rozdz. 75011 § 2350	wrzesień	540,00	0,00	07-10-2009	513,00	22
10	Rozdz. 75011 § 2350	październik	546,00	0,00	03-11-2009	518,70	19
11	Rozdz. 75011 § 2350	listopad	300,00	0,00	01-12-2009	285,00	16
12	Rozdz. 75011 § 2350	grudzień	330,00	0,00	31-12-2009	313,50	16
Razem			4 896,00	0,00	-	4 651,20	-

2) kwoty dochodów przekazane przez Urząd Miejski w (...) na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego wg stanu środków określonego na 20 dzień miesiąca po terminie 25 dnia danego miesiąca:

Lp.	Rozdział §	Pobrane dochody wg stanu na 20 dzień danego miesiąca		Przekaz, dochody do OUW w terminie do 25-tego	Kwota dochodów przekazanych po terminie do OUW wg przelewów za miesiąc		
		miesiąc	kwota	kwota	data	kwota	ile dni po terminach
1	2	3	4	5	6	7	8
1	75011 § 2350	styczeń	540,00	0,00	05-02-2009	513,00	11

2	75011 § 2350	luty	540,00	0,00	09-03-2009	513,00	12
3	75011 § 2350	marzec	450,00	0,00	09-04-2009	427,50	15
4	75011 § 2350	kwiecień	420,00	0,00	07-05-2009	399,00	13
5	75011 § 2350	maj	120,00	0,00	08-06-2009	114,00	13
6	75011 § 2350	czerwiec	570,00	0,00	07-07-2009	541,50	12
7	75011 § 2350	lipiec	481,00	0,00	05-08-2009	456,95	11
8	75011 § 2350	sierpień	570,00	0,00	08-09-2009	541,50	14
9	75011 § 2350	wrzesień	210,00	0,00	07-10-2009	199,50	12
10	75011 § 2350	październik	542,00	0,00	03-11-2009	514,90	9
11	75011 § 2350	listopad	150,00	0,00	01-12-2009	142,50	6
12	75011 § 2350	grudzień	150,00	0,00	31-12-2009	142,50	6
	Razem		4 734,00	0,00	-	4 505,85	-

co jest niezgodne z art. 255 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych”,
za który to czyn Komisja Orzekająca I instancji odstąpiła od wymierzenia kary obwinionej (...), natomiast obciążyła ją obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy uchyla zaskarżone orzeczenie Komisji Orzekającej I instancji w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania.

Pouczenie:

Na niniejsze orzeczenie środek zaskarżenia nie przysługuje.

UZASADNIENIE

Zawiadomienie do Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych przez panią (...) złożyła w dniu 10.02.2011 r. pani (...) - Dyrektor Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Opolu.

W zawiadomieniu, pani (...) poinformowała Rzecznika o ujawnieniu okoliczności wskazujących na naruszenie dyscypliny finansów publicznych w Urzędzie Miejskim w (...), którego dopuściła się pani (...), pełniąca funkcję Burmistrza (...) w okresie od 12.11.2006 r. do dnia zakończenia kontroli, zamieszkała w (...).

Pani (...) przekazywała do budżetu - z opóźnieniem wynoszącym od 16 do 25 dni - w stosunku do terminów określonych w art. 255 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych - pobrane wg stanu na dzień 10 i 20 każdego miesiąca 2009 r. dochody należne Skarbowi Państwa, wypełniając tym samym dyspozycje art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Przeprowadzona przez Delegaturę Opolską NIK w okresie od 11.01 do 2.03 2011 r. kontrola w Urzędzie Gminy (...) w zakresie powiązań budżetu Urzędu (wybrane dochody i wydatki) z budżetem państwa w 2009 r. wykazała, że pobrane w 2009 r. dochody z tytułu wydania dowodów osobistych i udostępniania danych osobowych w łącznej wysokości 9.630 zł przekazywane były na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego z naruszeniem terminów określonych w § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie planów finansowych zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz przekazywania dotacji celowych i przekazywania pobranych dochodów związanych z realizacją tych zadań, a obecnie w art. 255 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Pobrane dochody wg stanu na 10 i 15 dzień danego miesiąca były przekazywane odpowiednio po 15 i 25 dniu każdego miesiąca, natomiast opóźnienia w przekazywaniu tych dochodów wynosiły od 16 do 25 dni.

Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych I instancji po dokonaniu czynności sprawdzających w dniu 15.04.2011 roku wszczął postępowanie wyjaśniające wobec pani (...) za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w treści art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na nieterminowym przekazaniu w 2009 r. do budżetu na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego – w należnej wysokości pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa z tytułu wydania dowodów osobistych i udostępniania danych osobowych w łącznej wysokości 9.630 zł.

Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego, Rzecznik w dniu 15.05.2011 r. wystąpił do Przewodniczącego Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu z wnioskiem o uznanie pani (...), pełniącej obowiązki Burmistrza Urzędu Miejskiego w (...), odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w treści dyspozycji art.

Sygn. akt BDF1/4900/43/42/RN-6/12/997

6 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na nieterminowym przekazywaniu w 2009 r. do budżetu - na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego – w należnej wysokości pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa z tytułu wydania dowodów osobistych i udostępniania danych osobowych w łącznej wysokości 9.630 zł.

Powyższe działania są niezgodne z art. 255 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (w czasie popełnienia czyny z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie planów finansowych zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz przekazywania dotacji celowych i przekazywania pobranych dochodów związanych z realizacją tych zadań).

Rzecznik wnioskował o wymierzenie obwinionej kary upomnienia.

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu, na rozprawach w dniu 7.11.2011 r. oraz 30.01.2012 r. uznała obwinioną (...) odpowiedzialną za nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych w Urzędzie Miejskim w (...) określone w art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegające na nieterminowym przekazywaniu w 2009 r. do budżetu – na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego – w należnej wysokości pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa z tytułu wydania dowodów osobistych i udostępniania danych osobowych wg poniższych zestawień – co jest niezgodne z art. 255 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. (z późn. zm.) – odstąpiła od wymierzenia kary.

Jednocześnie na podstawie art. 167 ust. 1 ww. ustawy orzekła zwrot od obwinionej kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł.

W uzasadnieniu RKO stwierdziła, że mając na względzie treść art. 24 ustawy o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych stosuje przepisy obowiązujące w dniu orzekania, uznając, że stan prawny obowiązujący w czasie popełnienia naruszenia nie jest względniejszy dla sprawy.

Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza nieterminowe przekazywanie pobranych dochodów na dochody budżetu państwa. Komisja nie stwierdziła również skutecznego powierzenia przez obwinioną obowiązków w przedmiotowym zakresie innemu pracownikowi Urzędu Miejskiego i tym samym Burmistrz Gminy (...) ponosi odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a ponadto, uznała zasadność przyjęcia kwalifikacji nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych

Sygn. akt BDF1/4900/43/42/RN-6/12/997

w rozumieniu art. 22 ust. 3 ustawy. Obwiniona nie miała zamiaru popełnienia czynu zabronionego, a popełniła go jednak, bowiem w swoich działaniach nie zachowała staranności wymaganej od niej na zajmowanym stanowisku.

Rozstrzygając o odstąpieniu od wymierzenia kary, Komisja uznała o możliwości zastosowania art. 36 ustawy, mając na względzie treść ust. 3, zgodnie z którą odstąpienia od wymierzenia kary nie stosuje się wobec sprawcy naruszenia dyscypliny finansów publicznych popełnionego w czasie, gdy nie uległo zatarciu prawomocne orzeczone ukaranie za inne naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Komisja wzięła pod uwagę fakt, że kara upomnienia wymierzona obwinionej orzeczeniem z dnia 6.11.2009 r. uległa zatarciu 24.12.2011 r., jak również regulacje art. 40 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym z chwilą zatarcia ukarania uważa się je za niebyłe. Wobec osoby, której ukaranie uległo zatarciu nie mogą być stosowane żadne ograniczenia, jakie prawo wiąże z faktem uprzedniej karalności.

Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu, pismem z dnia 15 marca 2012 r. wniósł odwołanie na niekorzyść obwinionej (...) do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych, od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej z dnia 30.01.br.

W odwołaniu, Rzecznik wniósł o uchylenie orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z powodu niezgodności z art. 36 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającej na naruszeniu ustawowego zakazu możliwości zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary sprawcy naruszenia dyscypliny finansów publicznych popełnionego w czasie, gdy nie uległo zatarciu prawomocnie orzeczone ukaranie za inne naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W ocenie Rzecznika, przyjęta przez Komisję I instancji wykładnia art. 36 ust. 3 pkt 1 ustawy nie zasługuje na uwzględnienie. Brzmienie ww. przepisu w sposób jednoznaczny rozstrzyga, że odstąpienia od wymierzenia kary nie stosuje się wobec sprawcy naruszenia dyscypliny finansów publicznych popełnionego w czasie, gdy nie uległo zatarciu prawomocnie orzeczone ukaranie za inne naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W ustalonym stanie faktycznym obwiniona (...) naruszyła dyscyplinę finansów publicznych w czasie, gdy nie uległo zatarciu prawomocnie orzeczone ukaranie za inne naruszenie, zatem orzeczone odstąpienie od wymierzenia kary naruszyło dyspozycję art. 36 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy, przy czym dyrektywnego charakteru rozpatrywanej regulacji o charakterze przepisu szczególnego w ocenie Rzecznika nie ma prawnego znaczenia fakt wydania przez Komisję

Sygn. akt BDF1/4900/43/42/RN-6/12/997

orzeczenia w dniu 30.01.2012 r., tj. po zatarciu ukarania za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, gdyż powołana okoliczność nie posiada bezpośredniego związku z przedmiotem powoływanego art. 36 ust. 3 pkt 1 ustawy.

Rzecznik ponadto stwierdził, że wymierzając karę, organ orzekający, stosownie do wymogów art. 33 ust. 2 ustawy, winien uwzględnić między innymi właściwości, warunki osobiste osoby odpowiedzialnej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, jej doświadczenie zawodowe, sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych oraz zachowanie po naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

Rzecznik, nie negując skutków zatarcia ukarania, zauważa jednak, iż mogą one mieć wpływ na wymiar kary w odniesieniu do innych, niż określona art. 36 ust. 3 pkt 1 ustawy regulacji, np. zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy, karę określoną w art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy można wymierzyć również w przypadku ponownego ukarania za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W tym stanie wniesienie odwołania na podstawie art. 137 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. od przywołanego orzeczenia RKO znajduje uzasadnienie.

Główna Komisja Orzekająca, na przeprowadzonej w dniu 11 czerwca 2012 r. rozprawie dokonała analizy zebranego materiału dowodowego, w tym orzeczenia Komisji I instancji i odwołania Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych na niekorzyść obwinionej. Ponadto, dokonana została - zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r., analiza i ocena treści art. 6 pkt 1 ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia naruszenia i w czasie orzekania.

GKO podzieliła przedstawiony przez Rzecznika w odwołaniu wniosek o uchylenie orzeczenia Komisji I instancji w całości i przekazania sprawy do jej ponownego rozpatrzenia.

Analiza zabranego materiału dowodowego w tej sprawie, pozwoliła GKO na jednoznaczne stwierdzenie zaistnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. poprzez nieterminowe przekazywanie w 2009 r. należnych Skarbowi Państwa dochodów z tytułu wydawania dowodów osobistych i opłat za udostępnianie danych osobowych. Pobierane przez Urząd Miejski w (...) opłaty z tych tytułów powinny być przekazywane na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w terminach określonych w art. 255 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, a w czasie popełnienia czynu w § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie planów finansowych zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz przekazywania dotacji celowych i przekazywania pobranych dochodów związanych z realizacją tych zadań. Według ww. unormowań, dochody pobrane do dnia 10 danego miesiąca powinny być przekazane na

Sygn. akt BDF1/4900/43/42/RN-6/12/997

dochody budżetu państwa do dnia 15 tego miesiąca, a odpowiednio dochody pobrane do 20, do 25 tego miesiąca.

W zebranej dokumentacji znajdują się kserokopie przelewów bankowych potwierdzające tytuły i terminy pobierania opłat przez Urząd Miejski w (...), jak i terminy przekazywania ich na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego, co pozwala na jednoznaczne stwierdzenie naruszenia wymaganych terminów. W tym zakresie nie występują rozbieżności w ocenie Komisji I instancji, Rzecznika oraz obwinionej i jej pełnomocnika.

GKO w oparciu o dokonaną analizę znajdujących się w zgromadzonym materiale dowodowym dokumentacji dotyczącej organizacji Urzędu oraz stosownych zakresów czynności - podzieliła w pełni stanowisko Komisji I instancji dotyczące nieskutecznego powierzenia przez obwinioną – jako kierownika jednostki sektora finansów publicznych – obowiązków w zakresie terminowego odprowadzania na rachunek Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego pobieranych przez Urząd Gminy w (...) opłat stanowiących dochody Skarbu Państwa. Tym samym, GKO nie podzieliła stanowiska przedstawionego przez pełnomocnika obwinionej na rozprawie w dniu 11 czerwca 2012 r.

Ponadto, GKO podzieliła również stanowisko Komisji I instancji co do wystąpienia przesłanek i okoliczności uzasadniających zakwalifikowanie popełnionych czynów do kategorii nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych. W tym miejscu należy zauważyć, że od 11 lutego 2012 r. ustawa nie odnosi się do pojęć umyślności i nieumyślności ale do samego pojęcia winy, co Komisja Orzekająca musi wziąć pod uwagę przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

GKO nie podzieliła jednak stanowiska Komisji I instancji dotyczącego zarówno samej możliwości zastosowania, jak i faktycznego zastosowania w wydanym orzeczeniu odstąpienia od wymierzenia kary – postanowień art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W tym zakresie, GKO podzieliła w pełni argumentację i uwarunkowania przedstawione przez Rzecznika w przesłanym odwołaniu od orzeczenia Komisji I instancji.

GKO nie neguje samej możliwości zarówno rozważania jak i ewentualnego zastosowania postanowień art. 36 ww. ustawy, w tym ust. 1 i 2, ale w ścisłym powiązaniu i obligatoryjnym uwzględnieniu ust. 3, a w tym przypadku pkt 1 tego ustępu. Jest bezsporne, że obwiniona została ukarana karą upomnienia orzeczeniem z dnia 6 listopada 2009 r. z wpisem do rejestru od 25.12.2009 r. Kara uległa zatarciu 24.12.2011 r., co uniemożliwia w kontekście ust. 3 pkt 1 zastosowania kategorii odstąpienia od wymierzenia kary.

Komisja I instancji w uzasadnieniu orzeczenia stwierdzenie takie umieściła, jednakże, zdaniem GKO, w odniesieniu do terminu rozprawy, tj. 30.01.2012 r., a więc po terminie

Sygn. akt BDF1/4900/43/42/RN-6/12/997

24.12.2011 r. stanowiącym zatarcie uprzednio orzeczonej kary upomnienia. Komisja uznała więc za uzasadnione odniesienie się do art. 40 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Faktem bezspornym jest jednakże popełnienie czynów naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonych w art. 6 pkt 1 w okresie 2009 roku (zgodnie treścią art. 21 ustawy), a więc w czasie, gdy wydane zostało orzeczenie o karze upomnienia oraz nastąpiło wpisanie kary do rejestru i nie uległo zatarciu ukaranie.

Wykładnia przepisów art. 36 ust. 3 pkt 1 oraz art. 40 ust. 3 ustawy prowadzi do wniosku, że przepis dotyczący możliwości zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary należy traktować jako przepis szczególny – wyjątek od zasady wyrażonej w art. 40 ust. 3 ustawy. Taka interpretacja pozostaje w zgodzie także z zasadą racjonalnego ustawodawcy. Należy bowiem zwrócić uwagę, że inne rozumowanie prowadziłoby do sytuacji, w której przepis art. 36 ust. 3 pkt 1 ustawy nie miałby w praktyce zastosowania – tzn. miałby zastosowanie tylko wtedy, jeżeli ukaranie nie uległoby zatarciu zarówno w czasie popełnienia naruszenia jak w czasie orzekania o nim. Wydaje się, że intencje ustawodawcy były takie, aby piętnować naruszenia popełnione w warunkach tzw. recydywy. Nie bez znaczenia jest też to, że konsekwencje poprzedniego ukarania (w czasie, gdy nie uległo ono zatarciu) materializują się w czasie orzekania, jednakże wynikają z zachowania następującego w czasie, kiedy nie miał zastosowania art. 40 ust. 3 ustawy.

W kontekście powyższego, GKO stwierdza, że Komisja I instancji nie miała podstaw do zastosowania wobec obwinionej, w podjętym orzeczeniu postanowień art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. i odstąpienia od wymierzenia kary, poprzez przyjęcie terminu 30.01.2012 r. jako terminu skutecznego przy zatarciu kary i tym samym uzasadniającego do odstąpienia od jej wymierzenia.

Zdaniem GKO, powyższe okoliczności i dokonane ustalenia uzasadniają podjęcie takiego rozstrzygnięcia i powinny być uwzględnione podczas ponownego rozpoznawania sprawy przez Komisję I instancji.

Tym samym, GKO orzekła, jak w sentencji.